

de indstillede, nu er blevet indskrænket til at dømme alene om de indstillede Læreres Dygtighed og deres moralske Vandel. Det er, set i den historiske Belysning, en meget betydelig Imødekommen fra dette Tings Side, og det maa beklages af alle dem, der ønske, at der skal komme noget ud af Sagen, at denne Imødekommen ikke er bleven mødt paa noget Punkt, kan jeg sige, med en tilsvarende Imødekommen fra det andet Tings Side.

Dette har ved at føre Lovforslaget tilbage til den af det tidligere vedtagne Skikkelse i et og alt fastholdt de Stridspunkter, med Hensyn til hvilke det var det ærede Ting bevidst, at det var i Uoverensstemmelse med dette Ting. Det begærer fremdeles den Sum til de private Skoler, som dette høje Ting altid har betragtet som denne Sag uvedkommende; det forkaster det Krav, som dette Ting i Uoverensstemmelse med Regeringen har stillet om en Konsulent, hvorved vi mene, at Folkeskolens Tary vil væsentlig blive fremmet; og det forkaster ogsaa den Forhøjelse af Overlærernes Løn i Købstæderne, som Landstinget nu gentagne Gange har udtalt, at det sætter Pris paa. Denne Mangel paa Imødekommenhed, kan man jo ganske naturlig betragte som et daarligt Varsel med Hensyn til, hvad der vil komme ud af denne saa ofte behandlede Sag. I alt Fald vil det ikke være muligt ved denne 4de Behandling i dette Ting at tænke sig at kunne opstille noget Kompromis, noget, som kunde mægle mellem Tingenes tidligere udtalte Anskuelser paa de foreliggende Stridspunkter. De forskellige Muligheder, der kunde tænkes, kunne i alt Fald først komme frem ved Behandling i et Fællesudvalg, de kunne ikke komme frem ved denne Lejlighed. Vi have derfor ingen anden Udvej end at foreslaa fra vor Side, at dette Ting vender tilbage til det, vi tidligere have vedtaget. Ganske vist vil denne Indstilling og Vedtagelse heraf medføre, at der kommer en Del Ting med, som tilsyneladende blive Dissenspunkter mellem Tingene, men hvorpaa der ikke fra dette Tings Side efter tidligere førte Forhandlinger lægges en saadan Vægt, at der deri skulde findes nogen Hindring for at komme til en Forstaaelse. Mangelen paa Forstaaelse vil i Virkeligheden indskrænke sig til de tre Punkter, jeg har nævnt: Lønningerne for Overlærerne, Konsulenten og Tilskudet til den private Skole. Ja, der er kommet et fjerde til, men jeg haaber dog ikke, at det vil faa nogen større Betydning. Man har nemlig med Hensyn

til Tilskudet til Kjøbenhavn udskudt dets Ikrafttræden til et senere Tidspunkt, hvad der ikke turde være i Overensstemmelse med de Forudsætninger, man tidligere er gaaet ud fra. — Jeg skal altsaa indstille samtlige disse af Flertallet foreslaaede Ændringer, der gaa ud paa at føre Forslaget tilbage til den tidligere af Landstinget vedtagne Skikkelse, til Vedtagelse, samtidig med at jeg paa hele Udvalgets Vegne foreslaar at tiltræde de Indstillinger, der ere opførte som tiltraadte af hele Udvalget. For det første angaa de nogle Punkter, der ikke fremtræde som Ændringsforslag. Det gælder først Sammensætningen af Skolekommissionerne, hvor der er indført en Ændring, som det under Forhandlingerne her blev antydet burde gøres; dernæst den rent redaktionelle Ændring, at „Lærerdygtighed“ er sat i Stedet for „Læredygtighed“. Det menes, at dette sidste skal være mindre godt Dansk. Jeg er ikke ganske enig i denne sproglige Betragtning, men det er ikke vor Hensigt at rejse sproglige Spørgsmaal i denne Sag, saa vi foreslaaer der at blive ved, hvad Folketinget har udtalt. — I det nuværende Forslags § 33 er der dernæst foretaget en Ændring, som Udvalget tiltræder, men med en ændret Affattelse. Dette trænger maa-ske til en Forklaring. Sagen er nemlig den, at man har ment det rigtigt, at de Regler, som findes i Loven af 2den Maj 1855 om Udskrivning af Skolerne, og som jo hæves for det hele Lands Vedkommende ved § 1 i Lovforslaget, ikke bør vedblive at gælde for Kjøbenhavn. Det har man altsaa rettet i det andet Ting paa den Maade, at det er sagt, at Ophævelsen af Loven af 2den Maj 1855 § 3 gælder ogsaa for Kjøbenhavn. Men deraf vil Følgen blive, at saa gælder for Kjøbenhavn for Fremtiden Reglerne i en Anordning af 1844 plus Reglerne i § 4 i Lov af 2den Maj 1855, som ikke blive ophævede. Denne Ordning medfører i alt Fald, at der bliver Uoverensstemmelse paa dette Punkt mellem Ordningen i Kjøbenhavn og Ordningen andetsteds, en Uoverensstemmelse, som vi mene ikke har nogen rimelig og fornuftig Grund. Derfor have vi foreslaaet at udstrække den Overførelse af en Del af § 1, som er vedtagen i Folketinget, fra at gælde blot Ophævelsen af Lov af 1855 § 3 til ogsaa at omfatte den positive Regel, som findes i § 1 om Udskrivning af Skolen; det vil sige, saa at man overfører Reglerne i § 1, 4de til 6te Stykke til Kjøbenhavn. Derpaa gaar Ændringen ud, og vi antage ikke, at der dermed skal lægges nogen